

Tuženici: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama Direktive Vijeća 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, osobito uvodnim izjavama 12., 21. i 23. Direktive, članku 6. stavku 1., članku 7. stavku 2. i članku 8. Direktive, tumačenje nacionalnih sudova prema kojem se potrošač u okviru prigovora na ovrhu — koji na temelju unutarnjeg prava predstavlja posebno pravno sredstvo koje se može podnijeti unutar određenih rokova i pod ograničavajućim uvjetima — ne može nakon pokretanja ovrhe protiv podnositelja prigovora pozivati, iz razloga koji bi bio nedopustiv za to pravno sredstvo, na to da su utvrđene nepošteno ugovorne odredbe u ugovoru o kreditu, koji u skladu sa zakonom predstavlja ovršnu ispravu i na temelju kojeg je pokrenuta ovrha protiv potrošača, sklopljenim s trgovcem, u vezi s nacionalnim zakonodavstvom kojim je predviđeno opće pravno sredstvo koje ne podliježe zastari i kojim potrošač u svakom trenutku može zatražiti utvrđivanje postojanja nepoštenih ugovornih odredbi i oduzimanje njihovih pravnih učinaka, a da se odlukom u okviru tog postupka ne proizvede izravan učinak na ovršni postupak, s obzirom na rizik da ovrha bude dovršena prije nego što se donese odluka u okviru postupka općeg prava?
2. Ako odgovor na prvo pitanje bude potvrđan, protivi li se istim odredbama Direktive odredba nacionalnog prava kojom se propisuje rok od 15 dana od dostave prvih akata o ovrsi (prisilnom i obvezujućom odredbom čije nepoštovanje dovodi do odbijanja nepravodobno podnesenog pravnog sredstva) unutar kojeg se potrošač kao podnositelj prigovora (dužnik protiv kojeg se provodi ovrha) mora pozvati na nepoštenost ugovornih odredbi sadržanih u ugovoru o kreditu sklopljenom s trgovcem, s obzirom na to da isto uređenje postoji u nacionalnom pravu i u pogledu mogućnosti pozivanja na slične prigovore ocijenjene kao argumenti obrane o meritumu predmeta, uzimajući u obzir, s druge strane, činjenicu da je prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda na nacionalnom sudu da po službenoj dužnosti ispita nepoštenost ugovornih odredbi kad utvrdi pravne i činjenične elemente potrebne u tu svrhu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2019. uputio des Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poljska) — Profi Credit Polska S.A. protiv QJ

(predmet C-84/19)

(2019/C 164/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Profi Credit Polska S.A.

Tuženik: QJ

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime isključuje primjena odredbi Direktive u području ispitivanja poštenosti pojedinih odredbi o nekamatnim troškovima kredita ako se zakonskim odredbama koje su na snazi u državi članici utvrđuje gornja granica tih troškova i određuje da se nekamatni troškovi kredita koji proizlaze iz ugovora o potrošačkom kreditu ne obračunavaju u dijelu koji premašuje najviše nekamatne troškove kredita izračunane kako je navedeno u zakonu ili ukupan iznos kredita?
2. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. tumačiti na način da nekamatni troškovi povezani sa samim sklapanjem [orig. str. 2.] ugovora i odobrenjem zajma (u obliku naknade, provizije ili u drugom obliku) koje zajmoprimac snosi i otplaćuje zajedno sa zajmom, osim kamata, kao odredba tog ugovora, ako su jasno i razumljivo sastavljeni, ne podliježu procjeni iz te odredbe u pogledu njihove nepoštenosti?
3. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. tumačiti na način da ugovorne odredbe kojima se uspostavljaju različite vrste troškova povezane s odobravanjem zajma nisu „jasno i razumljivo sastavljene”, ako se njima ne pojašnjava za koje se konkretne uzajamne usluge naplaćuju i ako potrošač na temelju njih ne može odrediti razliku između tih troškova?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993, L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) — Agencia Estatal de la Administración Tributaria protiv RK

(predmet C-85/19)

(2019/C 164/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Tuženik: RK